

[Dahlggaard.]

andet end forekomme mange haardt i disse Tider, at Staten skal tjene mange Penge paa Mennesker, der maa gaa fra deres Hjem, oven i Købet i Kraft, meget ofte, af selve den Pengepolitik, som Staten har ført. Jeg vil derfor udtale Haabet om, at man ikke i Forbindelse med dette Forslag vil afvise en Forhandling om at kunne naa til en saadan midlertidig Kriselovgivning, der fritager saadanne Omsætninger fuldkommen for Stempel- og Tinglysningsafgifter.

Finansministeren (N. Neergaard) :

Jeg er jo i det heldige Tilfælde at kunne takke samtlige ærede Ordførere for deres Udtalelser. Jeg forstaar dem saaledes, at man er villig til i det væsentlige at acceptere, hvad der her er foreslaaet, men at man paa visse Punkter kunde have yderligere Ønsker, og det vil jo forhaabentlig ogsaa stille sig saaledes, at man, som jeg sagde ved Fremsættelsen, kan gaa noget videre.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel udtalte sig lidt skeptisk og mente ikke, at Erhvervslivet straks vilde blomstre op paa Grund af dette Lovforslags Vedtagelse. Nej, det samme kan vi vist sige om alle mulige Skattelettelseslove, i hvert Fald naar man ikke bevæger sig i Fantasiens Verden, men tager de Skattelettelser, der praktisk kan være Tale om. Det drejer sig om et Bidrag til at lette Erhvervslivets Byrder, men det er ikke noget, som vil være en Løsning af Erhvervssituationen, eller noget, der vil have mirakuløse Virkninger — det er der heller ingen, der har sagt, heller ikke Venstres ærede Ordfører.

Det ærede Medlem har selvfølgelig Ret i, at meget væsentlige Omraader er undtaget, og det er ikke noget Tilfælde; det er klart, at efter de Beløb, som staar til Raadighed, er der, selv om man vil udstrække det noget yderligere, en Begrænsning. Jeg formoder ikke, det ærede Medlem nogen Sinde har gjort mig den Ære at læse mine Udtalelser fra 1911 angaaende den Stempellov, som da blev gennemført, medens jeg var Finansminister, men de faa Medlemmer, som erindrer det, eller som vil se det efter, vil vide, at jeg den Gang var meget ked af at gennemføre en Stempellov, som ikke gav nogen Nedsættelse af 1ste Klasses Stempel for Overdragelse, Leje og Brug af fast Ejendom, og at jeg allerede da fremhævede, at naar de finansielle Forhold en Gang tillod en Nedsættelse af Stempelafgifterne,

maatte det være det, der i allerførste Række skulde nedsættes. Der er nemlig et skrigende Misforhold mellem de Byrder, der hviler paa Omsætning og Brug af fast Ejendom, og andre Byrder. De mange smaa Afgifter kan være generende nok, men det er dette 1ste Klasses Stempel — der er i det store og hele kun Tale om det i Forbindelse med fast Ejendom —, som er det absolut afgørende, og som betyder en Afgift, der ikke staar i noget som helst rimeligt Forhold til den Afgift, der hviler paa andre Ting — 2den og 3die Klasses Stempel falder jo i det væsentlige paa andre Omraader. Og navnlig naar vi lægger Stempelafgiften til Tinglysningsafgiften og sammenligner med 2den Klasses Stempel — altsaa de 14 pro mille med de 2 pro mille — for slet ikke at tale om, naar vi kommer ned til 3die Klasses Stempel med sin $\frac{1}{5}$ pro mille, er der et saa uhyre Gab mellem disse Klasser, at det kun kan forklares ud fra historiske Grunde. I ældre Tider, da Landets Formue og Indtægt i saa overvejende Grad var knyttet til Besiddelse og Brug af fast Ejendom, var det fra den faste Ejendom, man skulde have sine Skatter og Afgifter — det andet var noget Pilleri, man nærmest skulde have med for et Syns Skyld. Saaledes var Forholdet oprindeligt, og derfor er der fra Begyndelsen blevet dette uhyre Misforhold mellem de forskellige Afgiftsklasser. Det var jo ogsaa et stærkt Krav, at man skulde være fri for Halvprocentsafgiften, den Gang man havde $\frac{2}{3}$ pCt. i Stempelafgift og dertil Halvprocentsafgiften, og denne sidste blev altsaa ophævet i 1911, men da det var nødvendigt for mig ved det samlede Skattekompleks i Forbindelse med Besparelser at tilvejebringe ca. 20 Mill. Kr. til Dækning af det Underskud, der den Gang var i Statshusholdningen, var det ikke muligt for mig at gaa til den Nedsættelse af 1ste Klasses Stempel, jeg allerede den Gang havde ønsket. Nu synes jeg, det er muligt, nu skal man gribe Lejligheden, thi det er hovedsagelig her, Misforholdet ligger. Ingen kan jo paastaa, at de øvrige Stempelafgifter er særlig tyngende, men jeg er villig til Forhandling om ogsaa at tage fat paa andre Omraader, kun ikke paa Lotteristemplet, som det ærede Medlem nævnte; det synes jeg ikke, der er nogen som helst Grund til at formindske. Noget anderledes kunde jeg jo nok stille mig med Hensyn til Forsikringsdokumenter, og Nedsættelse af Stempelafgiften for Borgerbreve kan jeg teoretisk set ogsaa gaa med til, men prak-